

Pozdravljeni!

Tik pred Velikim Šmarnom (15 avgust - Marijino Vnebovzetje je eden izmed največjih krščanskih praznikov) vam namenjamo izredno pomembno vsebino. Morebiti ste jo nekoč že brali, celo ponotranjili, saj smo jo prevedli in v obliki skript izdali leta 2005. Tokrat smo jo še malce »prevetrili« oziroma dopolnili.

Kaj več o vsaj štirih aspektih duhovnega Bitja Marije, o Materi vseh Mater – Mirjam, o prvi skupnosti ali bratstvu Posvečencev – Varuhov Svetega Grala, ki je nastalo pod Križem na Golgoti in varovalo skrivnost kopij Jaza Jezusa iz Nazareta ter o tem, kako razpreti zavest in skozi Njene Milosti nekoč prejeti Jaz Jezusa pa v enem izmed naših bodočih poročanj.

Franc Božjak

Enzo Nastati

MARIJA-ZOFIJA

Prevedel Franc Božjak, oktober 2005

Namesto **KAZALA** Vas seznanjamo z najbolj zanimivimi temami, katerih bistvo smo izrazili skozi povedi.

- Kdo je torej Marija? Marija je skupno, vzajemno sodelovanje večih duhovnih Bitij, ki delujejo v Projektu-Človek.
- Drugo vprašanje bi se lahko glasilo: »Katera so ta duhovna Bitja, ali kdo je Višja naloga, poslanstvo, ki jo imenujemo Marija?«
- Duhovna Bitja, ki delujejo skozi moči Svete Trojice so Bitja ljubezni, harmonije, volje ali dejanj, modrosti, gibanja, oblike, časa, naroda, ali sinovi življenja.
- Tri velika Marijina poslanstva: Madona ali Jezusova mati; Nebeška Zofija ali Nebeška Modrost; Sveta devica Zofija.
- Napravimo še en korak, in sicer si oglejmo, kako Marija deluje skozi opisanih devet, deset duhovnih hierarhij?
- Še prej pa si preberimo, kako so Marijo poznali in častili v srednjem veku. Čaščenje Marije je bilo veliko in popolno, zato so ji namenili kar tri imena: Črna Marija, Bela Marija in Rdeča Marija.
- Ko se v nas zgodi prava »veneracija« ali čaščenje Marije, nekakšna notranja preobrazba, ki je prva stopnica dela na sebi s pomočjo Marije - matere Jezusove, se v nas rodi Jezus.
- V vseh ljudeh živijo moči Svetlobe. Koliko bodo le-te žarčile, pa je odvisno od vsakega posameznika.
- Po »purifikaciji« ali očiščenju duše skozi Marijo, se rodi Jezus - Učitelj, naš notranji učitelj ali Višji Jaz, ki je naš prvi terapevt. Šele na tej ravni lahko postaneš pravi zdravilec.
- In kako se zavedanje Marije razvija pri človeku?
- V prvih 63. letih razvijamo devet teles v sebi, podobno, kot se v nas in izven nas razvija Marija.
- Če Evangelije berete bolj pozorno, boste lahko zasledili dva Jezusova rodovnika, in sicer po Evangelistu Luki in Mateju. Močno se razlikujeta.
- Rožni križarji kot predhodniki Antropozofije.
- Kako se stare in mlade duše utelešajo v Afričane, Azijce ali Evropejce?
- Vzeli so nam pravi, resnični koncept o Zavesti Mariji in na ta način preprečili, dodobra omejili duhovni razvoj celotnega človeštva.

- Nacizem je začel delovati že leta 1000, točneje leta 870, skozi eno izmed močnih sil Antikrista. Človek, skozi katerega se je rodila tudi mafija, massonerija,..., se je imenoval Duca Clinson.
- Obe šoli, tako Mihaelova, kot tudi šola Zla delujeta še dandanes, še posebno v letih 2000 – 2010 – 2012 -...
- Marijina prisotnost bo največja ob 18. uri zvečer, ob uri največjih moči dnevnega vdiha, etra kemizma.
- V teh urah poteka tudi v našem telesu, v eteričnem mikrotoku eterizacija krvi. Nekaj podobnega, toda mnogo večjega, se dogaja v sami Zemlji.
- Če bi bolj pogosto opazovali oblake in nanje meditirali, oziroma o njih razmišljali, bi mnogo lažje našli, pridobili moči vere, zaupanja in povezavo z Bitji Božjega.
- Vera vanje, še več, popolno prepričanje omogoča notranjo trdnost in gotovost, popolno zaupanje v resnični obstoj duhovnega sveta, v pomoč, ki od tam prihaja k nam. Le kaj nam pomaga znanje, ki ga pridobimo skozi branje Svetega Pisma, Evangelijev, če pa ne vemo, kdo je Marija, in v kaj pravzaprav verujemo.
- Marija nam je pripravljena dajati moči in sposobnosti, Mihael, nekoč Nadangel, a tokrat že Arhaj, pa nam prinaša vsebino teh misli. Šli smo skozi Mihaelovo šolo in ko podobne misli ponovno poslušamo, jih s srcem slišimo, zaznamo kot resnične.
- Torej vsakič, ko ne poslušamo svoj Višji Jaz, poslušamo ego, svoj nižji Jaz oziroma Luciferja v sebi ali svojo, še ne dovolj svobodno dušo.
- Začnimo misliti s svojo glavo in če se bomo zmotili, se bomo vsaj na svoj račun, na svojo nevednost, ki pa jo lahko presežemo.
- Pogum, hrabrost za zmago in prave misli nam omogoča Arhaj Mihael. Moči zaupanja, da bomo vse to zmogli, pa nam prinaša Marija.
- Le brez strahu, saj v trenutku, ko nas je strah, že deluje ali celo v nas vstopajo sile omejevanja razpiranja zavesti. Premagati moramo strah, saj nam le-ta onemogoča hojo po poti doseganja svobode in ljubezni.

POGLOBLJENO RAZMIŠLJANJE O MARIJI

Spoštovani, pred seboj imate vsebino bolj poglobljenega razmišljanja o Mariji. Ko razmišljamo o Mariji - Jezusovi materi, se nam lahko pojavi kar nekaj vprašanj, in sicer:

- Kdo je torej Marija?
- Je Marija le Jezusova mati?
- Kakšen pomen ima duhovno bitje Marija za vse nas, za človeštvo, za kolektivno zavest?
- Ali sem lahko Kristjan, ne da bi Marijo upošteval kot del Božjega delovanja? Protestanti so jo potisnili v ozadje, upošteva, časti, poveljuje in obožuje jo le Pravoslavni in Katoliški svet.

Na podobna vprašanja bomo v običajnih krščanskih knjigah težko našli zadovoljive odgovore. Biblija, Evangeliji so bili pisani pred dva tisoč leti v dokaj maskilistični, patriarhalni kulturi, ko je bilo Marijino poslanstvo v marsičem drugačno od današnjega. V Evangelijih si lahko preberemo, da Apostol Peter ni prenašal žensk, da jim ni zaupal. V tistih časih niso imele pravice do izražanja svojega mnenja, celo Jezusu se niso smele približati. Bile so povsod in na vseh ravneh bivanja potisnjene v ozadje. In ravno zato je bila vloga Marije v večini primerov zapostavljena.

Da zmoremo z bitjem Marijo danes vzpostaviti povsem drugačen, mnogo bolj zavesten in spoštljiv ponotranjen odnos, se imamo zahvaliti tudi in predvsem gospodu Rudolfu Steinerju (Antropozofija). Dal nam je namreč smernice za nadaljnje, bolj svobodno in poglobljeno razmišljanje.

Za začetek si pogledjmo nekaj posebnosti, značilnosti Marije, ki nam bodo pozneje služile za vzpostavitev še bolj popolnega odnosa.

Kdo je torej Marija? Najprej ženska, kar pa ni tako preprosto trditi, saj se duhovni svet ne deli na moški in ženski spol. Toda zakaj je ona vseeno ženska, če »tam« v duhovnem svetu ni moških niti žensk, temveč le duhovna bitja Svete Trojice? Torej, kdo in kako je lahko ocenil, da je Marija žensko bitje? In ravno v tem je skrivnost.

Duhovna bitja so ponavadi moškega in ne ženskega spola. Angeli, Nadangeli, Arhaji, Kerubi, Serafi,.... Označili smo jih kot ženske ali kot moške, glede na aktivnosti, ki jih izvaja neko duhovno bitje. Z imenom moškega spola poimenujemo ali označujemo delovanje, na primer

Angela, Nadangela ali Arhangela, Javèta, Jahveta ali Jehovo, Očeta, Sina in Svetega duha, Keruba, Serafa,... samo takrat, ko omenjeno bitje izvaja ali ko je dokončalo neko delo. Le v podobnih primerih se zatorej omenja ali nagovori z imenom moškega spola, in skorajda nikoli z materjo, hčerjo, sestro,...

V svetu duhovnih hierarhij pomeni zatorej moški spol to, da določeno, povsem specifično bitje opravlja, omogoča neko delo, aktivnost. Za primer lahko navedemo gibanje planetov, harmonijo sfer, vrtenje Zemlje, izmenjavo letnih časov, navdihovanje in vodenje posameznika ali nekega naroda,... Duhovna bitja pa se lahko tudi združujejo, še posebno, če se odločijo, da bodo, da morajo izpeljati nekaj, neko nalogo, delo, ki je mnogo bolj zahtevno, kompleksno. To združenje in delovanje še večjih moči ali večih bitij, je poimenovano z imenom ženskega spola.

Če povzamemo, lahko rečemo, da:

- Moško ime označuje posamezno duhovno bitje, ki opravlja ali skrbi za eno delo ali dejavnost.
- Žensko ime pa ponazarja delovanje večih sil ali moči v bolj kompleksnih, vsestranskih in večplastnih delih.

V grški mitologiji na primer poznamo duhovno bitje Demetro, ki je ženska in zatorej Boginja, saj je v tistih časih organizirala ter vodila skorajda vse aktivnosti na Zemlji (tri zemeljske svetove razen človeškega, klimo, letne čase, morja, reke,...). Pri organizaciji vsega omenjenega, je moralo sodelovati veliko duhovnih bitij, seveda pa je bilo vsako bitje usposobljeno za svojo nalogo. Vsi skupaj zato postanejo žensko bitje - Demetra.

Marija je torej skupno, vzajemno sodelovanje večih duhovnih bitij, ki delujejo v Projektu Človek.

Drugo vprašanje bi se lahko glasilo: katera so ta duhovna bitja ali kdo je višja naloga, ki jo imenujemo Marija? Pomagamo si lahko s celim imenom, in sicer Maria - Sophea. Kaj pomeni v hebrejščini beseda Sophea? Soph→tista, ki je, ki obstaja, ki biva in ea→modrost, ki nas obdaja, navdihuje. Bitje Marija je zatorej tudi modrost, ki je prisotna, ki obstaja, biva, deluje. Poimenovali bi jo lahko Vseposod prisotna Modrost. Marija bi zatorej kaj lahko bilo Bitje Modrosti, in sicer vseposod prisotne modrosti, tako v življenju Zemlje, kot tudi v delovanju višjih sil ali hierarhij modrosti, razmišljanja, čutenja in delovanja, predvsem pa našega

védenja. Sčasoma se je iz podobnih sil razvila tudi vsem poznana veda - filozofija. Marija je zatorej skupina bitij, ki napravijo ali omogočijo, da je Vesoljna Modrost lahko prisotna povsod. V življenju Zemlje in delovanju vseh duhovnih bitij.

Če smo prav razumeli, bi človek lahko postal bolj moder le, če se povezuje z Marijo - z Bitjem prinašalcem Modrosti. Ona, Marija, je namreč nosilka, prinašalka prave tudi Vesoljne Modrosti. Ta aspekt ali misija Marije je vsekakor bolj razvejan, bogat in večplasten kot to, da je Marija le ali predvsem mati sina človeka – Jezusa. Bitje Marija ima zatorej več atributov, saj je mnogo bolj bogato in večplastno Bitje ali Zavest. Egipčani so duhovno Bitje, ki ga mi poznamo kot **Marija**, imenovali **Izide**, Kaldejci so jo častili skozi ime **Ištar**,....

V času civilizacije antičnega Egipta so **Izide** videli kot Bitje treh moči ali Zavesti, in sicer v obliki **treh Bitij** enega nad drugim (vertikalna linija):

- Najnižja je bila ženska, ki doji,
- ženska s sijočo kroglo ali Soncem iznad glave, z rogovi in orlovimi krili je predstavljala sredinsko Marijo,
- tretja Marija pa je bila lev.

Vse to skupaj je bila takratna Izide ali današnja Marija. Na slikah jo ponavadi vidimo z rogovi, kar je le centralni, srednji ali vmesni del Bitja Izide.

V četrti postatlantidski Grško-rimski civilizaciji je v zavesti takratnih Zemljanov obstajalo mnogo ženskih Bogov ali Boginj. Grški Panteon je bil bogat z ženskimi Boginjami. Naj omenim le nekatere: Atena, Demetra, Gea (življenje Zemlje),.... Gea ne pomeni Zemljo kot planet ali kratico za današnjo geometrijo, geologijo,.... temveč živo Bitje ali Življenje Zemlje. Tudi Gea je bila Divinacija (Božje Bitje). Mi pa smo iz pravega Življenja napravili nič kaj živo geometrijo, geologijo, geografijo,...

DUHOVNE HIERARHIJE V OSONČJU PROJEKTA-ČLOVEK

Sedaj se lahko v razmišljanju še bolj poglobimo, zato napišimo, katere duhovne hierarhije uvrščamo ali katere delujejo v tem osončju Projekta-Človek.

Tri trojke		Izvor planeti domovi	Duhovna bitja→njihova misija	Ravni duha	Marija prinaša, omogoča	Tri velika Marijina poslanstva, delovanja	Domovi – ločnice - zavesti
Oče	Oče Sin Sveti Duh	ozvezdja Saturn	Serafi→ duh. bitja ljubezni Kerubi→duh. bitja harmonije Oblasti→duh. bitja volje	višji duhovi		deviška sveta Zofija kot Rdeča Marija	Oče – Človek Duh - Atman
Sin	Oče Sin Sveti Duh	Jupiter Mars Sonce	Gospodstva→ duh. bitja modrosti Kreposti→ duh. bitja gibanja Moči→duh. bitja oblik	nižji duhovi	svetloba red življenje	nebeška Zofija Bela Marija	Sin – Vitalni Duh - Budhi
Sveti Duh	Oče Sin Sveti Duh	Venera Merkur Luna	Arhaji→duh. bitja časa Nadangeli→duh. bitja naroda Angeli→sinovi življenja	vice	boginja narave mati Jezusa	Madona Marija Črna Marija	Jezus – Višji Jaz - Manas
		<i>Zemlja→človek→nosilec ljubezni in svobode</i>					

Marijino misijo – Modrost bomo mnogo lažje prepoznali, razumeli, sprejeli in tudi živeli, če si pobliže ogledamo duhovna bitja, ki delujejo skozi moči Svete Trojice. Tudi njih in njihovo delovanje si lahko predstavljamo v nekakšni triartikulaciji ali tridelnosti principov Očeta (misliti), Sina (čutiti) in Svetega Duha (delovati) ter v smislu treh sposobnosti duše, kot so misliti, čutiti in delovati:

- SERAFI
- KERUBI
- OBLASTI

Ti trije, torej zgornje tri duhovne hierarhije obravnavane kot ena, lahko ponovno predstavljajo Očeta Svete Trojice. **Serafi naj bi bili Očetje Očeta, saj prinašajo moči misliti od misliti. Kerubi so Sinovi Očeta ali sile čutiti od misliti in Oblasti so nekakšen Sveti Duh Očeta, zato prinašajo moči delovanja, udejanjanja (delovati od misliti).**

Druga trojka od Svete Trojice navzdol bodo duhovna bitja:

- GOSPOSTVA
- KREPOSTI
- MOČI

Podobno kot prejšnja trojka bodo zgoraj omenjene moči ali duhovna bitja predstavljala Sina Svete Trojice. **Gospostva bodo zato Oče Sina ali misliti od čutiti, Kreposti Sin od Sina ali čutiti od čutiti, in Moči bodo prinašale sile Svetega Duha od Sina ali delovati od čutiti.**

Podobno bodo organizirana bitja tretje trojke, ki jih poznamo pod imeni:

- ARHAJI ALI ANGELI VODNIKI
- NADANGELI
- ANGELI

Arhaji bodo Oče Svetega Duha ali misliti od delovati. Nadangeli so Sinovi od Svetega duha ali čutiti od delovati, in Angeli kot deveta hierarhija po Sveti Trojici bodo delovati od delovati ali Sveti Duh od Svetega Duha. Delovali in prisotni bodo v vsem in izven vsega, obenem pa bodo **navdihovali in vodili vsakega človeka.** Omenjena imena bi lahko bila le prazne moči, in sicer zgolj poimenovanja duhovnih bitij, lahko pa v njih prepoznamo tudi poslanstvo, ki ga opravljajo, ki pa je seveda pomembnejše, saj nam o njih pove veliko več:

Serafi so duhovna bitja LJUBEZNI

Kerubi so duhovna bitja HARMONIJE

Oblasti so duhovna bitja VOLJE ali dejanj

Gospostva so duhovna bitja MODROSTI

Kreposti so duhovna bitja GIBANJA

Moči so duhovna bitja OBLIK

Arhaji so duhovna bitja ČASA

Nadangeli so duhovna bitja NARODA

Angeli so duhovna bitja ali SINOVI ŽIVLJENJA

Posamezna bitja ustrezajo tudi ozvezdjem in/ali planetom.

Zemlja in človek sta spodaj, torej tu v snovnem zemeljskem svetu. Naj omenim še človeka, njegovo poslanstvo ali pravi namen, saj je deseta hierarhija po Sveti Trojici, in obenem v svojem bistvu tudi duhovno bitje. Postal naj bi namreč bitje – prinašalec ljubezni in svobode.

Glede na ravnokar povedano, opisano, poiščimo še Marijo! Marijo, ki zajema delo večih, mnogih »moških« duhovnih sil.

Serafi, ki živijo na Zodiaku in hkrati tu (vsi so namreč Bitja ali Zavesti brez časa in prostora), nenehno častijo Presveto Trojico.

Kerubi, ki so enako – Bitja ozvezdij, tudi gledajo, delujejo navzdol proti Zemlji, obenem pa prinašajo harmonijo v celoten Sončni sistem.

Oblasti so Bitja vezana na planet Saturn in omogočajo, da bi se vsa Volja ali Impulz, Princip Evolucije, ki prihaja od zgoraj, udejanjil tu na Zemlji, toda skozi človeka.

Gospostva bodo služila nalogi prepojitve z Modrostjo vsega, kar je bilo Ustvarjeno in izgrajeno.

Kreposti omogočajo neprestano gibanje in Življenje. Kjer je življenje, je tudi gibanje.

Moči, kot duhovna Bitja oblik pa prinašajo pravo obliko vsemu obstoječemu, tudi rastlinam, živalim, človeku, glavi, ušesom,...

Arhaji ali Angeli vodniki vladajo Evoluciji ali razvojnim dobam človeštva v posamezni epohi, ali celo delujejo skozi velike osebnosti oziroma individualnosti.

Nadangeli ali Arhangeli navdihujejo narod,

Angeli pa človeka – posameznika.

Rudolf Steiner pravi, da nas v vseh inkarnacijah spremlja isti Angel. Tudi Angel se razvija, če »njegov« človek duhovno raste. In če se Angel oplemeniti, se to lahko dogaja tudi z Nadangelom in tako naprej, vse do Serafov, morda celo do Svete Trojice.

Pred nami je torej velika skrivnost Evolucije ali razvoja. Do polovice Kreacije, ali še boljše Evolucije, je človek od zgoraj le dobival, sprejemal pomoč od vseh duhovnih hierarhij zato, da se bo končno lahko tudi sam okrepil in nekoč daroval, pokazal svoje sadove. Po preteku polovice Evolucije, pa naj bi **človek pričel tudi dajati oziroma darovati, torej pošiljati**

moči duhovnemu svetu. Ta obrat obeh tokov Kreacije in Evolucije je ponazorjen v zgodbi o ribah in kruhu (pomnožitev rib in kruha). V Evangeliju lahko preberemo: »Dajte vas same jesti množicam!« Ta nasvet ali kar nalogo, ki jo Jezus daje Apostolom, si lahko razložimo na dva načina:

- A. ON – Kristus jim/nam daje Posvečeni kruh, torej dajmo ga tudi drugim, ali
- B. človek se daje, se mora razdajati, darovati tudi sam. »Dajte vas same jesti,« naj bi bil pravilen prevod.

Če bi vse ravnokar rečeno šli preverjat v Evangelijih, bi našli tudi zgodbo ali le odlomek o turbi, **turbanu**. Ko govorimo o vrtincu, turbi, turbanu, ki ga je **Jezus** videl, imamo v mislih tisti čas njegovega življenja, ko se je **povzpel na Goro, torej v Višje zavesti. Pogledal je v nebo in videl prihajati veliko množico – ves duhovni svet Očeta in/ali Sina, ki smo ga poimenovali turba ali turban.** V določenih dogodkih se je ta duhovni svet zelo zgostil, zato je Jezus takrat postal nekakšen most, posrednik, da se je vse omenjeno lahko zgodilo. Tudi čudeži. ON se je torej povzdignil na »goro«.

Podnevi, celo ponoči na nebu ne vidimo ničesar. On, takrat še Jezus – sin človeka - pa je nad seboj videl skupek vseh duhovnih sil ali Bitij, ki so se zgoščevale in spuščale. **Jezus je namreč v Palestini in povsod, kjer je hodil, deloval kot most ali posrednik v smislu – Oče, zgodi se Tvoja Volja.**

Videl je množico, vzame kruh (ozvezdja), ga Blagoslovi in reče Apostolom, torej ljudem: »Dajte vas same jesti množici, Vi, ki ste prejeli Živ Blagoslovljen kruh,... Vi ste lahko hrana duhovnega sveta. Oni kot množica se hranijo z vašimi mislimi, čutenji in moralnimi dejanji.« **Kot vidimo, poteka pot hranjenja in razpiranja zavesti ali rasti v pravem pomenu besede, tudi od človeka v smeri duhovnih hierarhij.** Videti je, da je Jezus in pozneje Jezus Kristus nekaj podobnega mislil vedno, ko je pomnožil kruh.

DELOVANJE MARIJE V DESETIH DUHOVNIH HIERARHIJAH

Napravimo še en korak, in sicer oglejmo si, kako Marija deluje skozi opisanih devet – deset duhovnih hierarhij. Tudi tu lahko ponovno poiščemo **tri Marijine aspekte:**

- **Prvi, nam najbližji aspekt** odgovarja ženskemu svetu Svetega Duha (**Angeli, Nadangeli in Arhaji**), ki ga lahko poimenujemo kar **Madona** ali **Jezusova mati.**

- **Drugi aspekt**, ki odgovarja Sinu (**Sonce ali duhovna Bitja Moči, Mars ali Bitja Kreposti in Jupiter s silami Gospostev**) se imenuje **Nebeška Zofija** ali **Nebeška Modrost**.
- Moči **tretje** Marije združujejo sile vse **do Zodiaka, do Serafov - duhovnih Bitij Ljubezni**. Le-te odgovarjajo Očetu, Krščanstvo pa jih je poimenovalo **Sveta Devica Zofija**. Po njej se imenuje tudi ena izmed najbolj znanih cerkev v Istanbulu.

To seveda ne pomeni, da je Marija v resnici Oče, Sin in Sveti duh, temveč da združuje v sebi tri različne plati, ki odgovarjajo močem Svete Trojice, ki pa seveda niso ženska Sveta Trojica. Ona vsekakor ni ženska, niti moška Sveta Trojica, temveč Marija, ki v svoji notranjosti nosi vse tri različne aspekte. In če še ponovimo: **Madona je tista Marija, ki nam je najbližje, na primer Marija iz Medugorja, Strunjana,...** Obe, ravnokar omenjeni sta **Mariji, ki prinašata aspekt Jezusove Matere ali Madone** (italijanski jezik). **Nebeška Zofija pomeni Marija-Razsvetljevalka Zvezd, ki torej deluje skozi ali vse do duhovnih Bitij Oblasti, Kerubov in Serafov.**

V grški mitologiji so vsa ženska duhovna bitja izvirala iz spodnjega dela Marije. Na primer: Marija – razodetja iz Apokalipse, ki se prikaže s krono ali vencem dvanajstih zvezd je ali bo za nas **Devica Zofija**, tisto z modrim plaščem imenujemo **Nebeška Zofija**, tretja, s povečanim trebuhom, saj je noseča, pa ponazarja **Madono – Mati Jezusovo**. Tudi tu imamo opraviti s tremi poli ali tremi aspekti:

- **Krona**, zvezde (glava – živčno – čutni pol), torej »zgornja« Marija izvira iz Rajskega Višjega duhovnega sveta, zato ustreza močem Očeta;
- **Plašč** (prsni koš – pol ritma, ljubezni in harmonije) ali »srednja« Marija (Nebeška Zofija), ki ponazarja ali oplaja Srednji duhovni svet, ustreza ravni Sinovega delovanja;
- **Trebuh**, nosečnost (pol presnove, volje, dejanj) pa predstavlja tretjo Marijo ali Madono, Devico – Mati Jezusovo, ki deluje v Spodnjem duhovnem svetu Angelov, Nadangelov in Arhajev. Povezujemo jo lahko s tretjim aspektom ali delovanjem Svetega Duha.

Spodnja Marija - Jezusova mati, predstavlja bogato Bitje - prinašalec mnogih procesov Matere Narave, kot so sile obnavljanja, reprodukcije, plodnosti, darovanja ciklusov Življenja, ... Vse to, kar je človeku najbližje, in vso skupinsko sodelovanje večih, na nek način Višjih duhovnih Bitij, imenujemo Madona. Ona je bogato bitje in deluje na mnogo, mnogo procesov. Zaenkrat uporabljamo to terminologijo ali poimenovanja določenih Moči ali

Zavesti zato, da bomo pozneje vse skupaj lahko povezali. Šele potem si bomo razložili, kako se z Njo, z Marijo namreč, lahko sporazumevamo. Če ne vemo, kdo pravzaprav neka oseba je, se z njo ne zmoremo pogovarjati, mar ne?

Ponavadi imamo do Marije le odnos čaščenja, kar pomeni, da nosimo v mislih aspekt Marije – Venere, a to je le odnos, ki izhaja iz tradicij. Poleg tega aspekta poznamo še vsaj devet podobnih. V mislih imam Marijo, ki deluje skozi Angele, torej sile matere ali Jezusove Matere v sferi Venere (prejemati, preoblikovati in dajati). Do nje imamo Kristjani nekakšen tradicionalen, dokaj intimen odnos.

Vsekakor bo primerno, **da Marijo spoznamo** iz vseh njenih, že omenjenih, vsaj **devetih aspektov**. Sčasoma se bo ta odnos do nje spremenil, oplemenitil in postal še bogatejši.

Marija na ravni Moči (Sonce), torej **Nebeška Zofija**, organizira oblike življenja. Poznamo tudi oblike, ki delujejo proti življenju, na primer paraziti. Ta Nebeška Marija – Zofija, katere **glavni atribut je Modrost**, deluje tudi skozi bitja Kreposti, zato omogoča gibanje, red ali urejanje sil planeta Marsa. **Gibanja, ki urejajo gibanje v tekočinah, v krvi, »pretakanje« hormonov,**.... Poznamo pa tudi neurejena gibanja.

V sferi Gospostev ali duhovnih Bitij Modrosti obstajajo moči Nebeške Marije – Zofije, ki so vezane na Jupitrovo delovanje, kar pomeni prinašanje – omogočanje Luči ali Svetlobe.

Če pokličemo in prosimo (invokacija) Marijo na primer za svetlobo kot razsvetljenje, se v resnici obračamo na Nebeško Marijo – Zofijo, ki v aspektu Gospostev upravlja, omogoča mnogo procesov. Na primer razločevanje dobrega od slabega, zdravje duše in telesa, gibanja naše vitalnosti kot eterskih sil, sposobnost razločevanja, razsodnosti, modrosti človeka in Narave, ki nas obkroža. Vse to je tudi vezano na Marijo. Torej, kot že rečeno, Marija deluje na mnogih področjih.

Pozneje bomo še kaj rekli o stiku, **invokaciji s Sveto Zofijo Marijo**. Še prej pa si oglejmo, kako so Marijo poznali in častili v srednjem veku. **Čaščenje Marije** je bilo močno in popolno, zato so ji **dali kar tri imena:**

ČRNA MARIJA

Črna Marija, ki deluje v črnem, omogoča, da počistimo ali da iz nas izgine vse, kar imamo slabega, ustreza močem Vic. Alkimisti so ji pripisali sile delovanja čiščenja črnine. Vedeli so, da je Marija Bitje, ki nam to tudi omogoča, in da se brez Nje ne bomo zmogli očistiti in hitro preživeti Vic. To nam omogoča ravnokar omenjeni globok odnos s Črno Marijo, kar pa seveda velja predvsem za življenje po smrti. Morda pa se lahko očistimo že tukaj in zdaj, ne da bi čakali, se pripravljali na posmrtno življenje in »potovanje« skozi Vice. V Italiji obstaja vsaj 200 cerkev Črne Marije, kar nikakor ni zanemarljivo.

NEBEŠKA ZOFIJA

Nebeško Zofijo ali Marijo so Alkimisti prepoznali skozi delovanja v belem, zato so jo poimenovali Bela Marija.

RDEČA MARIJA

Njeno delovanje v rdečem, so poimenovali Rdečo Marijo, ki nam je znana kot Sveta Marija Devica – Zofija.

Če se obračamo na Črno Marijo, ki omogoča očiščenje duše, se bo v nas nekoč lahko »rodil« Jezus. Na skici ga boste pozneje odkrili na ločnici med spodnjo in srednjo trojko, takoj nad Arhaji.

Marija nam torej omogoča, da očistimo dušo, da se osvobodimo Téma, da se v nas rodi Jezus, Jezus iz srca. Jezus – Življenje – Oblika – Moči – Sonce – Srce. To je prvo, začetno delo, ki ga v nas lahko izpelje Marija. V krščanski terminologiji je to tista Marija Pomočnica, Zaščitnica, Marija dobre volje, ki nam pomaga, saj se sami brez Nje ne zmoremo izkopati in premagati moči omejevanja ali Téma. Prva pomoč je torej skozi Marijo. Ko se Jezus rodi v našem srcu, se kakovost le tega spremeni in od njega, srca namreč, se potem lahko dviga tok toplote, ki se sreča s tokom misli. Ko se misli ogrejejo, lahko postanejo modrost, kar pomeni misliti s toplino srca.

Šele skozi drugo ločnico ali po nadaljnjem očiščenju, se lahko srečamo s Sinom, s Kristusom. K Njemu nam pomaga prispeti Marija Nebeška Zofija. ON – Kristus nam bo pozneje pomagal in omogočil, **odprl vrata, ki vodijo do Očeta.**

Vsi smo poklicani in na tej poti vodeni, toda **vse se začne z Marijo**. Lahko se odpravimo kamorkoli, toda najprej moramo stopiti iz te sobe, v tem primeru predavalnice. Smo na Zemlji, toda prva pot je otrok - soba - porodnišnica, ta oblika, ravno ta pot. To je srečanje z Marijo, z Jezusom, potem s Sinom in na koncu še z Očetom. Vrnitev domov kot v zgodbi Izgubljeni sin, postati človek - prinašalec ljubezni in svobode, Človek Duh ali Atman, spremeniti se iz premoga v diamant (iz snovne telesnosti nazaj v Duha), toda skozi več življenj, skozi mnogo življenjskih izzivov je, bo vsekakor delo na sebi v vseh pogledih in ravneš bivanja.

To delo na sebi, torej poiskati, najti Jezusa v sebi, si lahko ogledamo tudi na primeru svetlobe. Ko prižgeš luč, tema več ne obstaja, kar ima lahko seveda vsaj dva pomena ali kar lahko vidimo skozi **dve svetlobi**:

Tista, ki prihaja, **se spušča z neba** in jo opazimo na koži, na površini predmetov.

Druga svetloba, ki se rojeva v nas samih, znotraj telesa, točneje iz nadledvičnih žlez in seva v oči, od tu pa na kožo od znotraj, vpliva tudi na zdravje celic, tkiv,... Tudi vid nam je omogočen le, če do nas sestopata in če v nas delujeta obe svetlobi, zunanja in notranja. Zunanja prihaja z Jupitra, notranja pa z Venere. Torej, čisto in jasno lahko vidimo le, če imamo zdrava jetra (Jupiter) in ledvici (Venera). Duša je namreč tista, ki gleda skozi oči – organ čuta, njen vid pa je izostren le, če sta dobro organizirana, tako jetra (mišice akomodacije leče), kot tudi ledvici (čistost urina – prečiščevanje in izločanje zemeljskosti).

Ko se v nas zgodi prava »veneracija« ali čaščenje Madone, nekakšno notranje preobražanje, kar je prva stopnica dela na sebi s pomočjo Marije - matere Jezusove, takrat se v nas rodi Jezus. Naše telo ne sveti, toda v posebnih duševnih stanjih, v določenih trenutkih, ko je oseba srečna in ji radost kar izžareva, se nam dozdeva, da Svetloba iz nje kar sije. V nas je zatorej skrito Telo Svetlobe. In ko smo »padli«, izstopili, bili izgnani iz Raja, je bilo to Telo Luči pokrito s pajčolanami Téme. Naše delo skozi eno ali vsa življenja, bo zato odstranjevanje teh pajčolanov, ogrinjaj, omreženj, ki so jih, ali smo si jih postavili sami med Marijo in nas.

Prva knjiga gospe **Helene Blavatski**, ki je še dandanes najvidnejša predstavica Teozofije, omenja Marijo kot Izide »svelata« ali po slovensko razkrita Izis. **Delo na sebi ali prvo stopnico, stopnjo rasti v smislu razpiranja zavesti, so Alkimisti poimenovali Glorioso**

Telo ali Telo Slave, tisto Telo, ki ga današnji ezoteriki označujejo kot Nepokvarjeno, Neizigrano Telo ali Kamen Modrosti.

V vseh nas živijo moči Svetlobe, koliko pa bodo le-te žarčile je odvisno od vsakega posameznika.

Vprašanje: Ali se Jezus lahko rodi v našem srcu nepričakovano?

Odgovor: Da se rodi nepričakovano, se nam lahko le dozdeva. Morda tega le nismo vedeli ali še nismo pričakovali. Ko naposled začneš govoriti z Jezusom, veš, da govoriš z Njim, s pravim Učiteljem, zato se to ne more zgoditi, ne da bi vedel.

Tudi o tem, kdo je Učitelj Jezus, vlada med ezoterično – krščanskimi krogi velik prepad ali univerzalna nevednost. V Evangelijih lahko zasledimo, da so Jezusa mnogokrat poimenovali z Jezus-Učitelj, včasih pa kar z Rabi. Za nas je to vseeno, toda.... Potem je bil tudi ON-Jezus ali celo Gospod Jezus, kar ne poimenuje istih moči Jezusa, torej, to ni isti Jezus.

Tudi pri Mariji smo videli, kaj vse lahko Marija pomeni. Boginja Narave, Mati Jezusa, Pomočnica, Božja Mati, Nebeška Marija, Bitje Modrosti,.... Tudi to poznavanje nas očiščuje, to si le zapomnimo! O tem bomo namreč govorili ves večer. In še se moramo očiščevati. Tudi Jezus je Bitje, ki je zelo raznoliko in tudi Jezus je v sebi nosil moči največjih Inicirancev:

1. **Mojzes** je prečistil, pripravil in daroval Jezusu svoje **eterično telo**,
2. **Buda** je prevzgojil svojo **dušo** in jo zaupal Jezusu,
3. **Zaratustra** pa je oplemenitil in mu daroval **Duha ali Jaz**.

Šele v tako dovršeno pripravljeno, prečiščeno bitje se je po tridesetih letih zemeljskega življenja lahko spustil Kristus.

Besedi Maestro ali Učitelj pomenita moči Duha Zaratustre ali Zoroastra, ki je bil nekoč veliki Iniciator ali Posvečenec-duhovni vodja druge postatlantidske civilizacije ali antične Perzije. Ime Rabi naj bi ponazarjal Budove sile duše. Z On – Jezus, so nagovorili Kristusa – Božjega Sina v Jezusu kot človekovem sinu.

Prevodi so bili vedno problem in morda mnogo tega nismo sprevideli, prepoznali, saj večinoma niso bili dovolj natančni. Za Učitelja in Rabija ponavadi uporabljamo kar isto

besedo ali ime. Slovenski jezik tudi nima, ne uporablja artiklov ali členov pred samostalniki, na primer *il* Maestro (Učitelj). Učitelj Jezus je torej vezan na Zaratuastro.

Velika Noč je bila letos (leta 2005) 27. marca, 8. maja pa Vstajenje. Veliki dogodek Golgote se ponavlja vsako leto, ko je Jezus za človeštvo še posebej prisoten in nas štirideset dni na leto poučuje o vseh Evolucijskih ali razvojnih ciljnih človeštva. Jezus nas vedno uči, toda te moči Poti, Resnice in Življenja so še največje po Veliki Noči in trajajo vse do Vnebohoda.

Po »purifikaciji« ali očiščenju duše skozi Marijo se rodi Jezus-Učitelj, naš notranji učitelj ali Duhovni Jaz, ki je naš prvi Terapevt. Šele na tej ravni bivanja lahko postaneš pravi zdravilec. Dokler smo še polni Teme in/ali če smo bolni, ne zmoremo pomagati drugim. Rojstvo Kristusa v nas pa je že druga stopnja zdravlilca. Na sliki – skici ga bomo našli na drugi ločnici, kamor smo uvrstili prvo Višjo Zavest – Vitalni Jaz (antropozofski izraz) ali Budhi po Sanskrtu. Tretja stopnja ali Višja Zavest, pa je Človek Duh ali Atman.

Takoj po pavzi sta bili Enzu postavljeni dve vprašanji, na kateri ni neposredno odgovoril, temveč le nadaljeval:

Vprašanje: »Kje dobimo informacije za vse, kar smo ravnokar povedali – napisali? Kako razkriti ta pajčolan misterijev o Mariji?«

Poizkusimo razumeti bitje Marijo! Prve misli o Mariji najdemo v Svetem Pismu, kjer je kar pet knjig ali 21 zvezkov, Posvečenih Modrosti (Geneza, Knjiga kraljev, Salomonovi pregovori,...). In tudi tu bi lahko našli material, snov ali moči za še globlje razumevanje Bitja Marije. Modra barva pomeni biti moder v smislu modrosti, torej moder plašč, v katerega je odeta Marija. Osmo knjiga Salomonovih pregovorov ali prerokb govori nekako takole: »Bog me je Ustvaril na začetku delovanja, pred najstarejšimi deli. Ustvarjena sem bila od Večnosti, še pred začetkom Zemlje...«

»Združba« Marija je zatorej imela svoj začetek. Tudi mi smo posamezna bitja, imamo svoja leta, vsak svojo starost in danes se na primer odločimo, da izpeljemo, ustanovimo nekakšno skupnost sodelovanja. Tudi Marija je imela svoj začetek delovanja. »Rodila« se je 2000 let pred Kristusom. Danes bi kot Bitje ali Delovanje imela že 4000 let življenja. Tu ne mislim na Marijo iz Međugorja, temveč na duhovno Bitje Marijo, ki je »nastala« pred 4000 leti, ki je Bitje, Sila ali Zavest združevanja različnih duhovnih Bitij, z namenom, da lahko rastemo in se duhovno razvijamo. Nastala je, rodila se je za našo zavest, torej začela je delovati, sodelovati

v tem Projektu – Človek. Z nami je stopila v stik pred 2000 leti. Šele takrat smo se je začeli zavedati.

IN KAKO SE ZAVEDANJE MARIJE RAZVIJA PRI ČLOVEKU?

1. Od 0 – 7. leta starosti se razvija, izgrajuje predvsem fizično-snovno telo človeka.
2. Od 7. – 14. leta naše vitalno ali etrsko telo. Pri sedmih letih zamenjamo zobe. 20 mlečnih zob odpade kot spomin na prejšnjo inkarnacijo in pretrga se eterična popkovnica med mamom in otrokom.
3. Pri 14. letih se rodi duševni svet otroka, ki sodi in obsoja svojo okolico vse do 21. leta, ko se pojavijo moči duha.
4. Od 21. – 28. leta se razvija duša občutkov ali čuteča duša, ki živi v trebuhu in je še polna strasti, želja, poželenj,... Ta duša predstavlja nekakšna vrata za vstopanje in »govorjenje« najnižjih teles.
5. Od 28. – 35. leta življenja deluje v nas razumska duša – nekakšna hrbtenica, katere misli so na razpolago njenim željam.
6. Od 35. – 42. leta se razvija, plemeniti ozaveščena ali zavestna duša, ki ve, kaj je dobro, pravično in resnično. Ti trije moralni atributi, ki govorijo človeku, vstopajo v nas skozi vrata ozaveščene duše.
7. Pri 42. letih in vse do 49. leta starosti se v nas rojeva Bit, Sebstvo ali Duhovni, Višji Jaz, kot Sveti duh v nas ali Manas (Sanskrt).
8. Od 49. – 56. leta našega življenja zaživi Ljubeči Vitalni Duh ali Princip Sina v nas, ki ga nekateri poimenujejo kar moči Budhija.
9. Pri 56. in vse do 63. leta se v nas rojeva Človek Duh, naš Oče ali Atman.

V 63. letih razvijamo omenjenih **devet teles v sebi**, podobno, kot se v nas in izven nas razvija Marija.

Rodila se je pred 4000 leti, eno leto Marijinega življenja pa ustreza stotim letom človeškega življenja. Na primer:

od 0 – 7 let našega življenja odgovarja obdobju od 2000 pred Kristusom pa vse do 1400 pred Kristusom. Marija se je takrat pojavljala, prikazovala na dveh različnih krajih, okoljih, in sicer Hebrejcem, Židom in Grkom.

Židje, katerih takratni poglavar je bil Abraham, izhajajo, izvirajo iz Azije, iz puščave Gobi, kjer je bilo najbolj materializirano, prizemljeno in najmanj duhovno razvito ljudstvo. Abrahamu je Jahve ali Jehova (starozavezni Bog) kot prvemu človeku modificiral ali spremenil fizično-snovne možgane, in sicer na način, da so pozneje vsi njegovi potomci lahko prepoznali in častili Boga, ne da bi za to potrebovali podobice ali kipce (malikovanje). To je bilo nekaj povsem novega. Torej Modrost - Zofija ali Sveta Zofija - Bitje Marija je skozi Jahveta pripravila človeka, da jo bo lahko srečal, se ji približal. In šele takrat se je Marija – Zofija lahko rodila za človeka. Za tako delo, sposobnost ali Milost pa moramo seveda spremeniti misel, miselnost, način razmišljanja in modificirati svoje fizično-snovne možgane, ki so le posledica preostalih bolj subtilnih moči ali dimenzij bivanja. To se je torej dogodilo Židom 2000 let pred Kristusom.

Pri Grkih je zelo pomembna Troja, ki je po pomenu nekaj podobnega, saj izvira iz istega toka, kot je bila v Mali Aziji »obljubljena dežela«. Troja je bila zadnje oporišče Azije v Evropi in zadnje mesto Teokracije. Vodili so jo namreč svečeniki in ne kralji. Je nekakšen princip avtoritete, ki izhaja iz duhovnega sveta in ne iz politike. Troja ali moči Teokracije so bile uničene, omajane zaradi ukane Odiseja, ki predstavlja takratno človeško zavest. To zgodbo verjetno vsi poznate. Odisej je stopil v konja, ki ponazarja miselnost, zaupanje, morda celo vero v Boga. Bil je zvit in prebrisan človek, podobno kot Prometej, ki je uporabljal misli brez morale, misli polne egoizma, materializma, pa vendar, Troja predstavlja le fizično-snovni simbol uničenja Abrahamovega odnosa do sveta, Stvarstva, našega Izvora,.... Podobno kot zgodba o Kajnu (misliti s svojo glavo), ki je ubil Abela (zvestega Očetu) ali zgodba o izgubljenem sinu, ki se je nekoč vrnil, kot se je Odisej, Prometej ali/in vse človeštvo, vsak posameznik, kajti nobena duša ne bo izgubljena. V takratni Troji se zatorej začanja nekakšen zaton vzhodnih antičnih civilizacij (indijska, perzijska, egipčanska) in razcvet zahodnega, bolj demokratičnega, a hkrati potrošniško usmerjenega sveta.

Marijina starost od 7. – 14. leta predstavlja obdobje človeštva od 1400 pa vse do leta 700 pred Kristusom ali našim štetjem. V tistem obdobju je Mojzes v Egiptu doživel Iniciacijo eterskega telesa. To isto etersko telo je bilo pozneje darovano, posojeno Jezusu. In taista Iniciacija pomeni poznavanje Modrosti Sofie – Zofije skozi etersko telo ali skozi misterije eterske ravni bivanja. Po Troji se mitologija, torej božanstva spoznavajo, obravnavajo skozi mitologijo ali moči eterskega telesa. Iz Miken poznamo Knosos, katerega temeljni element ali bistvo je bila palača. Velika palača s stebri, v sredini pa labirint, ki predstavlja možgane ali moči razmišljanja, raznoraznih misli, v katerih se kaj hitro izgubiš. V labirintu se »osvobaja«

Tezej, kateremu Ariadna podaja nit ali vrv (logično zaporedje misli) zato, da se ne bi izgubil, da bi našel Minotaura in ga ubil, kar pomeni novega človeka, ki bo s pomočjo niti logike (to naj bi bila naloga arijske rase) poiskal, prepoznal svoj Izvor in v sebi premagal Zver. Naloga anglosaške-današnje pete postatlantidske civilizacije je bila poiskati Zver (sile Podnarave) in jo »ubiti« oziroma premagati. Marija - Zofija se torej ni po naključju prikazala Židom in arijskemu ljudstvu.

Od leta 700 p.n.št. do leta nič je Zofija skozi človeške oči že nekakšna gospodična. V zemeljskih letih človeka je omenjeno obdobje predstavljalo njeno tretjo sedemletko, in sicer od 14. – 21. leta starosti. V tem času je deloval pomemben prerok Elija, ki je napravil red v astralnem ali duševnem telesu. Premagal je namreč svečenike Baala (moči Podnarave ali demonov Baala). Rodi se Filo – Sofia in v grškem svetu se pojavijo pripadniki, častilci Sofie ali po slovensko Zofije.

Prišli smo v leto nič. Oba tokova, tako arijski kot židovski, se združita v Jezusu, zato lahko že odpiramo novo poglavje. Omenili bomo le naslov, saj trenutno nimamo časa, da bi ga razvili. A vseeno povejmo vsaj nekaj o velikem, morda največjem misteriju Jezusa.

DVA JEZUSOVA RODOVNIKA

Če Evangelij berete bolj pozorno, boste lahko zasledili dva Jezusova rodovnika, in sicer po Evangelistu Luki in Mateju. Močno se razlikujeta. Če si ogledamo, kje se je rodil Jezus po Mateju, zasledimo, da se je to zgodilo v gosposki hiši, Luka pa opisuje jamo. Matej nas uči, da so ga obiskali Sveti Trije Kralji, v Lukovem Evangeliju pa piše, da so prišli pastirji. Po Mateju je Jezusa in Njegove starše preganjal Herod, zato je Sveta Družina tudi zbežala v Egipt, kar v Lukovem Evangeliju sploh ni bilo omenjeno.

Bistvo je, da sta takrat obstajala, živela dva otroka, torej dva Jezusa. V enega se je utelesil židovski, v drugega pa grško – arijski tok. Prvi tok ponazarja tok srca pastirjev, drugi pa tok modrosti treh Kraljev. Po begu v Egipt se je družina Jezusa modrosti (Matejev Evangelij) nastanila v Nazaretu, kjer je živela tudi druga družina Salomona (po Luku). Tam se je takrat zgodilo nekaj, kar ve in lahko napravi le Večni Oče. Za lažje razumevanje bomo enega Jezusa imenovali Salomonovega, drugega pa Nataničnega. To sta imeni dveh sinov kralja Davida.

Iz tega toka izhaja tudi Jezus - sin Salomona, ki je imel dušo čisto normalnega otroka. Njegov duh je posebljal Jaz Zaratustre (duhovni vodja – modrec druge postatlantidske perzijske

civilizacije, polarnosti jina in janga,...), etersko telo pa je dobil od Mojzesa. Njega so v Salomonovo hišo, kjer se je rodil, prišli pozdravit Sveti Trije Kralji (Melhior, Baltazar in Gašper), ki so poosebljali predstavnike preostalih treh verstev, velike modrece treh predhodnih civilizacij ali obdobj in treh kontinentov. Bili so torej Posvečenci, ki so v Jezusu – sinu človeka prepoznali bodočega Sina Božjega – Kristusa. Njihovemu učitelju Jezusu so se prišli poklonit in mu prinesli tri darove: zlato, kadilo in miro. Ta Jezus je imel očeta Jožefa in mamo Marijo. Tudi Lukov ali Nataničen Jezus je imel očeta Jožefa in mater Marijo. Slednji Jezus se je imenoval Natan (enako kot eden izmed dveh Davidovih sinov), katerega Duh pa še ni bil utelešen. Imel pa je že transformirano in zanj pripravljeno dušo Bude. Tudi on, kot sem že omenil, je imel očeta Jožefa in mater Marijo.

Ali je možno, da imata oba starša dveh Jezusov enaki – isti imeni? Kako bi si to lahko razložili? Kaj torej pomeni Jožef? Ime Jožef pomeni tisti, ki raste v Bogu (takratna Inicijacija Esenov, ki pozna tri stopnje). Da je Jožef bil mizar (naziv), bi pomenilo, da je imel prvo stopnjo esenske Inicijacije. Ko je nekdo postal Posvečenec prve stopnje in je zatorej pridobil moči treh simbolov – sekire, kladiva ter predpasnika, ga poimenujejo Jožef. Zato se je govorilo, da je bil mizar, pa čeprav v resnici ni bil. Jezus je torej imel očeta Posvečenca. Tudi drugi, že omenjeni Jezus, ga je imel.

Tudi ime Marija ima globok pomen, in sicer naj bi bila ženska, ki je rodila pomembnega sina. V jeruzalemskem templju so živele deklice, predane Bogu, vse dokler se niso poročile. Vzgajali in pripravljali (očiščenje) so jih na temu primeren, poseben način, nakar so se poročile v zaščiti, varstvu templja. Med spolno združitvijo se je njun Jaz ali duh zakoncev malce odmaknil zato, da zakonca ne bi bila pri polni zavesti. Tako so bodočo družino zaščitili pred delovanjem Luciferja, ki se skozi spolnost uteleša in/ali deluje. Vse te ženske, ki so se imenovali Marija (Marija Magdalena, Salome,...) so deklice iz templja, kjer so bile očiščene z namenom, da bi do oploditve prišlo brez vpliva Luciferja. Torej sedaj ni več čudno, da so starši obeh Jezusov imeli enaka imena. To so le nazivi prinašalcev določenih moči, kreposti,... Od tu tudi navada pitja alkohola zvečer, ki nam odmika in raztaplja moči duha, kar za današnjega človeka z individualnim duhom in ne več s takratnim skupinskim, ne bo več ravno najboljša rešitev. Povsem nasprotno, podobno početje je kaj lahko nevarno in precej neodgovorno, saj se v odsotnosti duha, torej v zmanjšani budnosti, prisotnosti, navzočnosti in čuječnosti v nas z lahkoto utelešajo sile Podnarave.

Kot smo lahko razumeli, nikakor ni čudno, da sta se starša obeh Jezusov imenovala Marija in Jožef. Za duhovnike bo podobno razmišljanje in nadaljevanje lahko postalo velika težava, saj v njihovih krogih ne priznavajo reinkarnacije. Kaj pa, če smo nekateri le prav razumeli?

Imamo torej dve družini, dva Jezusa, dva cveta človeštva (za takratno obdobje najplemenitejša otroka), ki gresta pri dvanajstih letih v tempelj, kjer se združita in postaneta eno.

Otrok Natan s prvim življenjem duše ali z dušo, ki se ni še nikoli popreje spustila v zemeljske pogoje bivanja. Zato je bil čist, preprost, neobremenjen, govoril je pismoukom, kjer sta ga nekoč zaskrbljena starša vendarle našla. Vsi so se čudili, ko so slišali, kaj vse jim je razlagal. Torej, kaj se je zgodilo? Prišlo je do združitve obeh Jezusov. In Jezus - Enost, ki nastane iz dvojnosti, ali ta »novi«, nam poznani Jezus ima zatorej fizično-snovno telo in dušo Natana, etersko telo Salomona in Jaz ali Duha Zaratustre. Tisti drugi Jezus, ki ima Mojzesovo vitalnost in je brez Duha, pa v nekaj mesecih umre. Enako se zgodi z mamo Marijo Natana in očetom Jožefom Salomona. Ustvari se ali nastane nova Sveta Družina.

Posvečenec ali Jožef - oče Natana - poroči Marijo - mati Jezusa Salomona, s katero imata sina – »novega« Jezusa in še nekaj otrok obeh družin (pet bratov: Jakob, Jožef,... in dve sestri), kar Evangeliji lepo opisujejo.

Zdelo se mi je pomembno, da vam tudi to predstavim. Le tako bomo lahko stopali in odkrivali poti poslanstva Marije in naposled le razumeli, kdo je ta Marija. Prišli smo torej do leta nič.

DREVO SPOZNANJA DOBREGA IN ZLA TER DREVO ŽIVLJENJA

Sedaj pa se vrnimo nazaj v obdobje Raja, ko smo bili še dobri, pridni in kjer obstajata dve Drevesi ali tokova, Drevo Spoznanja dobrega in zla ter Drevo Življenja.

Vemo, da je Adam skupaj z Evo jedel z Drevesa Spoznanja in da smo mi vsi njuni potomci. Naše Svetlobno Telo se je od takrat naprej postopoma pokrilo s Témom.

Kakšen konec pa je napravilo drugo Drevo in kdo so naši prvi predniki? Rodovno deblo kaže, da smo potomci Drevesa Spoznanja, zato bomo skozi moči Kajna (tisti, ki misli s svojo glavo) in zgodbe o izgubljenem sinu odkrivali dobro in zlo.

Tudi drugo Drevo – Drevo Življenja ima svoje potomce, Jezusa in Marijo. To kar je v Genezi mišljeno kot Drevo Življenja, Antropozofija imenuje Natanična Duša ali Duša Natana. To je torej tista duša, ki je bila shranjena ali bolje rečeno, zaščitena pred padcem. Lahko rečemo, da je padel le del Adama in da smo mi potomci tega padlega Adama. Drugi, čisti del Adama ali Natanična Duša pa ostaja v Raju.

Skozi del te čiste Duše še vedno deluje Kristus, sestavljena pa je iz treh aspektov:

- Marija
- Jezus
- Janez Krstnik, ki je reinkarnacija Elije. Del čiste Natanične Duše se je najprej spustil k Eliji, ki je moral še očistiti – prevzgojiti svoj duševni ali astralni svet. Šele potem se je Elija lahko tudi vrnil in postal Janez Krstnik.

Ko je noseča Marija obiskala Elizabeto, se je v Elizabeti, ki je tudi pričakovala otroka, »njen« plod ali bodoči Janez Krstnik prvič zganil, saj so se vsi trije na Zemlji prvič srečali.

Dobro. Ta Natanična Marija, ki je umrla, je bila najčistejša Marija, in sicer je bila Devica - Zofija. Njena duša in duh sta se po smrti vzpenjala vse do Bitij Potestà (Moči - duhovna bitja Oblik). Torej, nista se povzpela vse do Očeta, temu sta se namreč odpovedala, temveč sta se povzpela le nekaj stopenj manj, na Sonce, kjer se je zgodilo nekaj lepega. Ni enostavno, vem, toda rojstvo Boga resnično ni kar tako. Nekaj podobnega se je zgodilo z Jezusom in Janezom na Jordanu (oba sta del Natanične Duše). Del Jezusove Duše gre k Janezu Krstniku, nakar se Bitje, ki ga naša civilizacija pozna pod imenom Kristus, spusti v Jezusa. Je pa še nekaj, o čemer se ničesar ne ve. Medtem ko Jezusa pospremi mati Marija, vstopi vanjo Marija - Zofija. Proces bi lahko poimenovali združitev obeh Jezusov in obeh Marij. Od tistega trenutka naprej, Jezus ni več le Jezus in tudi Marija ni več le Marija, Mati Jezusova. In ravno zato se v naslednji vrstici v Evangelijih opisuje svatba v Kani, kjer Jezus reče Mariji: »Kaj hočeš, kaj je med nama?« V mislih imam dialog Jezusa Kristusa in Marije Zofije. »Kaj je med nama, ženska,« in »kaj morava početi skupaj?« jo je nekam neprijazno nagovoril Jezus. »Kaj hočeš, kaj je med tabo in mano, kaj morava skupaj početi?«

Jezus takrat ni bil več tisti nekdanji sin človeka, saj je imel v sebi že Bitje ali Makrokozmično Zavest Kristusa in Marija ni bila več takratna Marija – Mati Jezusova, temveč Marija - Zofija. »Kaj morava skupaj početi, služiti, kako delovati,...?« Te besede, ta dialog odpira obdobje triletnih misterijev, vse tja do Križanja na Golgoti, na gori, ki se po slovensko imenuje

Lobanja. Marija, sedaj že Marija – Zofija, bo naslednja tri leta vedno poleg Jezusa Kristusa. Tudi pod Križem. V templju sta se združila dva otroka, obe Mariji ter Jezus in Kristus, torej dva, oba tokova. Kaj pa Giovanni Battista ali Janez Krstnik? Njega so prijeli, zaprli in mu čez leto dni odsekali glavo.

Tudi Janez se je vrnil v Očetovo Hišo in se ni spustil nazaj na Zemljo. Temu se je odrekel, zato pa ostaja na Soncu (duhovna bitja Moči), od koder deluje kot pomoč obema, Jezusu Kristusu in Mariji. On je ta množica, turba ali turban, nekakšno pokrivalo, Bitje, ki ščiti, varuje in pomaga. Človeštvu venomer stojijo ob strani vsi trije (Marija, Janez Krstnik in Nadangel Mihael), med katerimi so vsekakor tudi moči Sina Kristusa.

Obdobju od leta 0 pa vse do leta 700 našega štetja je vladalo obdobje »očetov« Cerkve svetega Avgušтина, ki se je trudilo razumeti misterije Palestine z močmi misli ali razmišljanja.

V obdobju letnic 700 – 1400 pa so prevladovali moči racionalne ali razumske duše. Šele takrat je Marija Zofija pokazala svoj pravi obraz skozi Tomaža Akvinskega in njegove Skolastike (sholastica).

V našem obdobju sedmih stoletij (1400 – 2100 n.št.), ko živimo in prejemamo moči ozaveščene duše, pa Marija Zofija deluje tako, da jo lahko prepoznamo, zavestno sprejmemo in se z njo tudi srečamo. Naša današnja zavest je tega že sposobna.

Antropos pomeni v grščini človek, antroposof pa je človek, ki ima ali lahko pridobi neposreden stik z Zofijo.

Po letu 2000, 2100 pa vse do 28. stoletja (2700) bo človek lahko živel še popolnejši, bolj globok odnos z Marijo - Zofijo. To je ali bo obdobje slovanskega naroda ali šeste postatlantidske Vodnarjeve civilizacije. Marija - Zofija je namreč zelo vezana na ruski narod, saj jo ruski in ves slovanski svet zelo častita.

Torej, pravi, resnični razvoj, razcvet Antropozofije se pripravlja okrog leta 2400. Na vaši strani meje, torej na vzhodni strani Evrope, bodo njene moči še največje.

Antropozofija je imela svoje predhodnike že v obdobju od leta 1000 pa vse do 1400. Imenovali so se Rožni križarji, ki so imeli zelo globok odnos z Marijo - Zofijo. Ko je kdo izmed njih »ujel«, prepoznal in sprejel določeno duhovno, Božjo Resnico, jo je moral shraniti ali zadržati v tajnosti še nadaljnjih sto let. Sto naših let življenja namreč pomeni eno leto

Zofijinega delovanja. Kot smo lahko razumeli, vse resnično znanje, še posebno pa poznavanje, prihaja od Marije - Zofije. To, kar danes poznamo pod imenom Antropozofija, se je rodilo leta 1900, skozi delo gospoda Rudolfa Steinerja. Človeštvu se je seveda ona - bitje Marija postopoma približevala. Abrahamu je pred štiri tisoč leti govorila v spanju. Podobno se je dogajalo tudi z Mojzesom. Sedaj pa nam govori in nas navdihuje skozi ves dan. V današnjem času razvoja (1400 - 2100 n. št.) bosta oba, človeštvo in Marija - Zofija razvijala aspekt ozaveščene duše. Ne pozabimo, da smo z Marijo v isti fazi, v istem razvojnem obdobju. To je edino obdobje, ko se starost človeštva (21 stoletij) in Marije - Zofije (21 let) srečata in skupaj razvijata moči Duha. Zato je ravno naše, današnje obdobje še najbližje Mariji in razumevanju le-te. Začeti bo treba s procesi očiščevanja, srečanja z rojstvom Jezusa, rojstvom Kristusa, vse do prihoda v Očetovo Hišo, kjer nas čaka Devica - Zofija. Današnje obdobje je zatorej čas očiščevanja, saj se Marija približuje, prikazuje človeštvu predvsem zato, da bi ga zbudila. Tudi Marija - Zofija se je ustavila na Soncu. Paracelsusu je nekoč celo rekla: »Opazuj Sonce!« Podoben simbol ima tudi grb Kopra.

Na Soncu so tri Bitja:

- A. Bitje Kristusa, ki se kot nekakšna vetrnica izraža skozi krožeče se sončne žarke;
- B. Ravni žarki predstavljajo moči življenjskih oblik. To so križ, Jezus, življenje oblik Bitja Moči ali Potestà;
- C. Svetleče Sonce, ki očem škodi, pa omogoča zemeljsko življenje, zorenje, vse dokler življenje ne ugasne.

Vendar svetleče Sonce ni pravo Življenje, temveč bivanje. Je le bios, kot eksistenca ali moč Luciferja. Ko se je pojavljala Marija (od Fatime in vse do Međugorja), se je vedno prikazalo vrteče se Sonce Kristusa. Zatorej, če hočemo meditirati na Sonce, se moramo osredotočiti le na sončno krono, torej na »žareč« svetleč obroč okrog Sonca, saj je ploskev - okroglo svetleče Sonce le luciferično Sonce. Najmanj škodljivo za oči in še najmočnejše za duha, je čas med sončnim mrkom, ko Luna prekrije disk Sonca. Takrat lahko opazujemo le sončno krono, pa čeprav je to le antični in zunanji aspekt priprave na Iniciacijo Sonca. Pa vendar, kdor je pripravljen, mu bo to lahko služilo kot vrata Iniciacije. Danes se vse omenjeno lahko razvija v nas samih, v naši notranjosti. Če ne vemo, kdo je Božanstvo Sonca, ali katere sile delujejo skozi Sonce ali iz Sonca na Zemljo, lahko nehote obožujemo, častimo Luciferja, ki deluje skozi Sončev disk, krog ali kroglo.

*Postavljeno je bilo vprašanje: **Kaj pa reinkarnacija?***

Odgovor: Ob tej priložnosti se v Evangelijih omenja zgodba o Jezusu, ki vpraša Apostole: »Kaj ljudje govorijo o meni? Kdo sem?« Rekli so mu, da pravijo, da je, da mislijo, da je Elija, pa čeprav je bil prerok Elija mrtev že 700 let. To pomeni, da so v tistem obdobju še dobro vedeli, kaj je reinkarnacija. V naslednji zgodbi o slepcu, ki se je tak že rodil, jih Jezus vpraša: »Kdo je torej grešil v prejšnjem življenju, on, starši ali stari starši?« Če se je slep rodil, ni mogel grešiti, torej je lahko grešil le v prejšnjem življenju. Če bi predstavniki Rimsko-katoliške Cerkve koncept reinkarnacije pustili, bi ljudje vzeli življenje preveč na laško. Bolje, da se bojijo, da bodo za vse kaznovani, in da si lahko to odkupijo z odpustki. V nasprotnem primeru gremo naravnost v Pekel, mladi ali stari. Možnost ali realnost reinkarnacije so zatoorej ovrgli in zavrnili, morda tudi zato, da bi človeštvo ustražovali. Kaj pa tisti, ki so umrli ob rojstvu ali v prvem letu življenja in so ostali ne tu in ne tam onstran ločnice življenja? Ne, ne more biti tako!

Na *vprašanje, kako razumejo, sprejemajo Kristusovo življenje Kitajci*, je gospod Enzo odgovoril:

»Človeštvo sestavljajo rase, v katere se utelešajo mlade in bolj ali manj stare duše. Zatorej nimamo le anagrafske, kronološke starosti.

Na primer, tudi Natanična Marija se še nikoli ni utelesila. Bila je namreč zelo mlada duša. Druga Marija pa se je mnogokrat utelesila, zato imamo duše različnih starosti.

Najmlajše (naših prvih 14 let), a vseeno bolj izkušene duše, živijo na Vzhodu. Polne so življenjskih ali eterskih sil, saj nihče ni plešast, gub skorajda ne poznajo, vitalnost pa ohranijo do poznih let zemeljskega življenja.

Dokaj mlade duše (naših 14 – 21 let) so utelešene predvsem v Afričanih, temnopoltih narodih, ki vse, kar se jim dogaja, jemljejo bolj lahkotno. Vezani so na duševni svet občutkov (širok nos – nosnice) in na karmo – usodo ali reveža preteklosti.

Še starejše duše smo mi, Evropejci, kar bi lahko primerjali z **28. – 42. leti telesne starosti**. V teh letih bi že morali imeti dovolj zdravega razuma. To ne pomeni, da smo boljši, smo le starejši, podobno kot tudi v družini dedek ni boljši ali »več vreden« od otroka. Videl in doživel je več in bolj je lahko moder. V štirih do šestih preživelih sedemletkah, kar ustreza mnogim življenjem na Zemlji, bi kot kolektivna zavest človeštva že morali bolj modro živeti.

Več smo namreč videli, več doživeli, izkusili, mnogo pa se nas je izgubilo v materializmu, potrošništvu.

Omenjeni narodi (prvi dve skupini) ali nosilci mladih duš počasi, pa vendar postopoma prihajajo do srečanja s Kristusom. Biti Kristjan pomeni verjeti, da bo Zlo nekoč premagano, da bom lahko prevzgojil vse nesvobode duše, premagal smrt, in sicer le s pomočjo duhovnega sveta. Če ravno sem budist, musliman, lahko vseeno verjamem, da bo Zlo premagano, duša nekoč transformirana, smrt pa premoščena. In če kdo ve, da to lahko stori človek le s pomočjo duhovnega sveta Svete Presvete Trojice, je vsekakor lahko pravi Kristjan, pa čeprav za to ime še ni slišal. Polno je namreč takoimenovanih Kristjanov, ki to v resnici niso, še posebno, če Blagoslavljuje orožje. Bog, prinašalec Ljubezni in Svobode ne uporablja orožja in ne začinja, ne podžiga vojn.

Sedaj že lahko razumemo, kaj je sredinski element razvoja Marije. **To, kar danes živimo, je nekakšno srečanje z Marijo v obdobju, ko smo kot celotno človeštvo poklicani, da skupaj z Njo razvijamo ozaveščeno dušo.** To je obdobje od 42. – 49. leta tukajšnjega bivanja. Zofijo lahko v tem stoletju že prepoznamo, dodobra spoznamo, jo zavestno sprejmemo, in nekoč njene moči tudi polno zaživimo. Največje moči in/ali sposobnosti za to srečanje imamo seveda pri 42. in vse do 49. leta življenja. Tudi kot človek posameznik.

Po letu 1400 se je za Evropo obrnilo na bolje (končuje se mračno obdobje srednjega veka), saj smo stopili v čas razumskega in zavestnega srečanja z Marijo, kjer se sile Zla vsaj začasno umirijo. Toda moči Luciferja vseeno ne mirujejo in nam preprečujejo pravi, resničen, ozaveščen ter zdrav odnos z Marijo - Zofijo. Te prepreke lahko zaznamo kot nekakšen boj med njima, Luciferjem na eni in človekom ter Marijo na drugi strani. Marija je namreč poklicana, da deluje tudi na nižjih telesih ali dimenzijah bivanja (tja se namreč hoče utelesiti, naseliti Lucifer), ki naj bi nam jih pomagala očistiti, prevzgojiti, oplemenititi.

Omenjeno srečanje z Marijo se imenuje razvoj Imaginativne Zavesti, Duhovnega Jaza, Biti, Samosti ali Manasa. To je prva Višja Zavest, ki je le priprava na Iniciacijo ali Posvečenstvo.

Drugo stopnico treh Višjih Zavesti je Rudolf Steiner poimenoval Inspirativna Zavest ali Vitalni Duh, iz Sanskrta pa jo poznamo kot moči Budhija. Ravnokar omenjena stopnica je nekakšna Iniciacija Razsvetljenja.

Tretja Višja Zavest pa se imenuje Intuitivna Zavest, Človek Duh ali Atman. Tudi to je Inicijacija ali še globlja povezava z močmi Svete Družine.

Luciferjev cilj je, da človek prispe le do prve Inicijacije ali vsaj priprave nanjo in misli, da bo prišel do Očeta. »Toda, če jo bo človek dosegel, bom jaz – Lucifer to preprečil, uničil. Prvo Posvečenstvo bo človek še lahko dosegel, ne pa tudi drugo in tretjo stopnjo. Če prvi člen pustim, uničim pa drugi in tretji člen verige, človeku odvzamem zavest o resničnem poslanstvu Marije, ki bo za človeštvo pomenila le Mati Jezusovo. Le tako bom človeka zmožal ponovno zapeljati...,« bi modroval Lucifer.

KAJ VEMO O MARIJI?

Le to, da je dobra mati, pomočnica, zaščitnica človeka. To Vesoljno Bitje Božje Modrosti, Pomočnica človeštvu, Njo, ki razširja Modrost po vsem Sončnem sistemu, smo zmanjšali le na biološki aspekt Matere Jezusa, **izgubilo pa se je védenje o Duhovni Mariji**. Kdo nam jo bo torej pomagal ponovno najti in nam omogočil razvoj prve Višje Zvesti? In kdo nam bo pomagal očistiti dušo, da se v nas lahko rodi Jezus? Vzeli so nam resnični koncept o Mariji in tako preprečili, dodobra omejili duhovni razvoj celotnega človeštva. In tisti, ki nam je to »omogočil«, bi po mnenju nekaterih spet lahko bila... Cerkev. Morda je ona med prvimi, ki je pripomogla zmanjšati poznavanje o Mariji - Zofiji. Protestanti so bili tisti, ki so skozi reformacijo Evropejcem še najbolj oddaljili resnične moči in attribute Marijinega poslanstva. Če bo Katekumenska cerkev ali smer (politika Vatikana) poskrbela za zblížanje vseh Kristijanov, tudi Protestantov s Papežem zgoraj, z namenom zmanjševanja kontrastov, potem se o Mariji skorajda ne bo več govorilo. Kot vidimo, je še vedno močno prisotno delovanje nepriznavanja Bitja Marije in njenih globljih duhovnih atributov, kreposti. Ostala bo le Mati Jezusa in skorajda ničesar več. Tudi to bi lahko uvrstili v luciferska delovanja. Začetek podobnega razmišljanja, napada sega že v daljno 14 – 15 stoletje. In ravno zato se pojavi gibanje, filozofija ali poslanstvo Rožnih križarjev. Kozmos kot Vesolje takrat ni bilo več Ogrinjalo Marije, temveč je to želela postati astrologija, astronomija in pozneje tudi astrofizika. Vse, vsa znanja, poznavanja so zatorej vstopala le skozi njen materialno - snovni aspekt. Potrebno je bilo ponovno stabilizirati, ustanoviti duhovni tok, ki nas bo povezal z Marijo - Zofijo.

Nadangelu Mihaelu je bila takrat zaupana naloga preusmeritve in stabiliziranja duhovnega toka, ki naj bi takratna védenja, poznavanja, ponovno povezal z Marijo - Zofijo. Mihael,

nekakšen obraz Kristusa, predstavlja in omogoča vrata Sonca ali vrata za vsa Posvečenstva. Na ravni Jezusa je Mihael prvi »sin« Marije in je edini Nadangel, ki še zaupa človeku. Za preostale tri: Gabriela, Rafaela in Uriela je človek nepopoljšljiv, nepopravljiv. Mihael seveda ni biološki sin Marije, a vendar obstaja med njima globok odnos in povezava. **Marija je moč Modrosti, je moč, s katero se lahko povzdignemo in približamo Vesoljni Modrosti kot duhovnim mislim. Marija nam daje omenjene moči, Mihael pa omogoča vsebino duhovnih misli, konceptov, zakonitosti le-teh.** Moč za branje, razumevanje in zaupanje, za vero daje Marija, sile razmišljanja pa nadangel Mihael, ki je tudi prvi »otrok« in zavetnik Marije.

Mihael je zgoraj v duhovnem svetu ustanovil šolo Kozmičnih Modrosti, skozi katero so šle vse duše, ki so se spustile na Zemljo. Pred prihodom–spustom se učimo o duhovnih modrostih (védenjih) zato, da jih bomo na Zemlji lahko ponovno našli, da bomo lahko prevzgojili dušo, poiskali Jezusa in srečali Kristusa. Vsebina in program te šole je vse, kar danes govorimo in kdor je omenjeno šolo obiskoval, lahko te misli tudi prepozna, ne glede na moja izražanja. Kdor tej šoli ne pripada, lahko podobne misli še in še posluša, a jih ne bo prepoznal. Lahko ga začenja celo boleti glava.

Sedaj pa se iz glave spustimo v srce, na poznavanje srca. S srcem naj bi namreč začutili, če je v ravnokar izrečenih mislih resnično Življenje in Resnica. Če je tu življenje in možnost ozaveščanja, osvobajanja, in če je tam gori Resnica, naj bi duše, ki so se nekoč pripravljale v že omenjeni šoli, sestopale na Zemljo in tudi tu pridobivale poznavanje Zofije. Nam pa seveda manjka moči poznavanja Zofije. In ne pozabimo, da **šele potem, ko najdemo Marijo, lahko srečamo tudi Jezusa, pozneje pa še Kristusa.** In ravno tu se pojavi problem. **Volja Luciferja** (prinašalec Luči ali Svetlobe) **ni, da pridemo do Jezusa in Kristusa skozi moči Marije.** Na tej poti Luciferjeve iluzije ali na tej oviri imamo lahko tudi Cerkev, Luciferja, celo »Rosenkrajcarje« (Rožni Križarji), ki nas lahko popeljejo tudi daleč nazaj v preteklost, v grško-rimsko mitologijo k Mojzesu in Abrahamu. Ta obdobja lahko proučujemo, toda to so le poti nazaj kot delovanje preteklosti. Živeti bi morali sedanjost, kar je seveda najtežje, saj bomo Jezusa Kristusa zmogli srečati le v sedanjosti.

In ravno iz tega namena se je skozi gospoda **Rudolfa Steinerja** rodila **Antropozofija** kot znanost o duhu. Celo **Ahriman** ali Arimane, po slovensko Satan je za protiutež Mihaelu **ustanovil svojo šolo, kjer še danes vzgaja svoje učence - vojake.** Najmočnejša bitka se bije ravno v današnjem času. In ravno mi imamo čast ali veselje to opazovati in živeti. Če ne

bomo pridobili, izgradili dovolj modrosti, razsodnosti in moči Zofije, prepoznavanja Resnice, nas bodo z lahkoto zavedli. To je še en motiv več, da poiščemo in odkrivamo Zofijo. Satan ima pripravljenih kar nekaj čet, ki so dobile ime, na primer materializem (veljam, kolikor imam, verjamem le tistemu, kar je vidno, otipljivo, zaznavno, izmerljivo, ponovljivo, znanstveno,...), nacizem, komunizem,... Vse to je, kot lahko zaznavamo še dandanes zelo živo.

Nacizem je začel delovati že leta 1000, še točneje leta 870 **skozi eno izmed močnih Antikristovih sil.** Človek se je imenoval **Duca Clinson.** Bil je plemiškega rodu, po rodu Anglež, ki se je preselil na sever Italije. Rad je imel mlade in lepe ženske, ki jih je zlorabljal, dokler mu eden izmed njihovih zaročencev ni odrezal spolovila. Vse te sile, ki jih ni zmožel več sprostiti skozi spolnost, je skozi moči Satana začel usmerjati v črno magijo. Pričel je mučiti ljudi, torej izvajati zlo iz golega užitka zato, da jih je videl trpeti. To je prvo delovanje Antikrista. **Ustanovil je celo šolo črne magije, ki se je imenovala Camorra (Kamorra).** Potem se je prestavil v Calabrio, kjer je veliko, največ apnenca in zla Italije. Pojavi se še Andrageda (oblika zla podobna mafiji) in končno, ko se je preselil na Sicilijo, je ustanovil še Mafijo. Toda rojevanje zla še ni bilo konec, njegove moči so se v Nemčiji kmalu pojavile v obliki Nacizma. Potem je šel še v Anglijo, kjer je ustanovil Massonerijo. In kmalu zatem umrl. Videti je, da se je tudi v katoliških krogih dogajalo nekaj podobnega. **Leta 869 so na ilegalnem Konciliju v Konstantinopolju, kjer je manjkal velik del Kardinalov, odločili, da človek ni bitje telesa, duše in duha, temveč je sestavljen le iz duše in telesa. Zatorej ni čudno, da potem potrebujemo deset ali več let, da ponovno najdemo koncept Duha, ali da dojamemo, kdo je duh in da smo, da je človek kot bistvo, pravzaprav duh, del Božjega Duha.**

V tistem času, leta 1400 je Sveti Kelih ali Sveti Gral našel in si ga pridobil Arturjev vitez Galat. Torej, nekaj podobnega se je dogajalo tudi v 14. stoletju. Danes je namreč prisotne največ moči Svetlobe a obenem tudi največ Téma. **Obe šoli, tako Mihaelova kot tudi hudičeva delujeta še dandanes, še posebno v letih 2000 – 2010 - 2050.** Pripravlja se torej zadnje poglavje za spopad. Bomo na to pripravljeni, ali bomo skrenili s prave poti, bomo celo izgnani? Marija je zatorej edina pot, ki je temelj za našo duhovno rast.

Marijina prisotnost bo največja ob 18 uri zvečer, ob uri maksimalnega dnevnega vdiha, etra kemizma.

Od 5 - 6 ure zjutraj pa Zemlja izdihuje, in sicer Kristusovo Kri, ki jo je takrat On-Kristus izpustil v Zemljo. V teh urah poteka tudi v našem telesu, v eteričnem mikrotoku **eterizacija krvi**. Nekaj podobnega, toda mnogo večjega, se dogaja v sami Zemlji. **V zgodnjih jutranjih urah zato stopamo v to sozvočje in se srečujemo z materjo Zemljo**. Kot smo iz povedanega lahko razbrali, ne potrebujemo ravno šole ezoterike, da lahko pridemo, se vrnemo v Božje Kraljestvo. Kristus je namreč rekel, da je pravo, **resnično Božje Kraljestvo v nas samih, še posebno v omenjenih jutranjih urah**. **Prava misel ali molitev nam bo v teh urah prinesla dovolj pravih moči**. Pustimo Sonce na Soncu, pravo Sonce ali Sonce v pravem pomenu besede je v nas samih.

Ob 18 uri se začne pravi dnevni vdih, ki je jutranjemu izdihu ravno nasprotni fenomen. **Zvečer nam le-ta daje moč zoperstaviti se silam Téma, črnine**. Predstavlja ali omogoča nam prisotnost Marije, ki jo srečujemo predvsem v poznih popoldanskih urah. Torej stik z obema, Kristusom in Marijo, vsako jutro in vsak večer. A vendar to srečanje ni na fizično-snovnem, temveč na eterskem planu bivanja. V mislih imam seveda čas Sončne ure. Celo v Evangelijih nam Jezus Kristus sporoča, da se bo vrnil na oblakih, kar predstavlja etersko raven življenja. Nasproti nam bo zatorej prišel na eterski ravni bivanja. Okrog Zemlje je namreč eterski obroč, ki nas obdaja, ki pa ni nekdanji stari eterski Prstan Očeta, temveč novi Sinov-Kristusov Prstan. Ta sprememba se dogaja v Zemlji in v ljudeh. **Lahko se seveda vežemo le na staro etersko telo, ki slabi in oboleva. Lahko pa se združujemo z novim eterskim telesom, z eterskim Prstanom, ki obkroža Zemljo ali z eterskim Kristusom. In le tako bomo regenerirani ali prenovljeni. Ko človek ozdravi od neozdravljive bolezni, kar je nekakšen čudež, ni to nič drugega, kot preklon, povezava z Njegovim novim eterskim Prstanom. Pojavi se seveda vprašanje, kako se sestati, z Njim povezati in kaj, kako nas pri tem ovira masonerija, materializem,...**

Če bi večkrat opazovali oblake in nanje meditirali, bi mnogo lažje našli pravo vero. Vera, toda ne v institucije je mnogo bolj pomembna kot pa intelekt, kaj šele um, ki laže. Znanje ni poznavanje, tako kot tudi intelekt nikakor ni modrost. Znanje, tisto intelektualno lahko uporabimo le za boljše razumevanje dobrih in vprašljivih moči materializma, posledic presaditve organov, genetske manipulacije semen, virtualne slike, nanotehnologije,....

Vrata za povezavo z duhovnim svetom Svete Trojice je vera ali globoko zaupanje, nikakor pa ne dogmatska prepričanja ali ekonomska varnost, ki je osnovana le na materialnih dobrinah.

Vera Vanje omogoča notranjo trdnost in gotovost, popolno zaupanje, še več prepričanje v resnični obstoj duhovnega sveta, v pomoč, ki od tam prihaja k nam. Le kaj nam pomaga znanje, ki ga pridobimo skozi branje Svetega Pisma, Evangelijev, če pa ne vemo, kdo je Marija, in v kaj pravzaprav verujemo, čeprav redno hodimo k Sveti Maši?

Ko duhovnik izgovori: »V imenu Vsemogočnega Boga, Očeta,...«, se lahko vprašam, kdo je ta Oče. **Kaj je Vsemogočni Bog napravil sedmi dan, ko je počival (kar pomeni prenehati delovati) v srcu človeka in čakal, da kot človeštvo dosežemo svobodo?** Ko je vse izgradil, pripravil, prinesel in omogočil, **je čakal, da mu bo človek sledil? Kajti človek mora postati svoboden in slediti Očetu.** Torej vemo, zakaj se je Oče odpovedal svoji moči.

Kdo je potemtako Vsemogočni Bog?

Je morda to neko drugo Duhovno Bitje, ki deluje z vso močjo proti naši svobodi? Glede na podobna razmišljanja, bi lahko razumeli, da se Sveta Maša začinja s klicem Luciferja. Je zato morebiti Lucifer prinašalec luči, svetlobe? Nikakor ne, le oči moramo odpreti.

Marija je prava Moč.

Lucifer je v nas le nekakšna »potenca – potere« ali sila oblasti – vsemogočnosti, ko z napuhom mislimo, da lahko vse zmoremo sami. Kristus lahko vse zmore, zna pa se marsičemu tudi odreči, še posebno sili oblasti. Vsemogočnost je zato atribut tistih, ki jim je z ljubeznijo vse mogoče in ne tistega, ki hoče, misli, da lahko vlada vsemu.

Marija nam je pripravljena dajati moči, sposobnosti, Mihael pa nam prinaša vsebino teh misli. Šli smo skozi Mihaelovo šolo in ko podobne misli ponovno poslušamo, jih s srcem slišimo kot resnične. Da to ponovimo, potrebujemo kar nekaj let. V šoli namreč nismo bili tako pridni, **preveč smo namreč zaupali drugim, ki vodijo naše duhovno življenje in nas Blagoslavljujejo v imenu Luciferja.** Večinoma pa se to ne počenja namenoma, pa čeprav se je na začetku vse omenjeno še vedelo.

Greh proti Svetemu Duhu je zato tudi greh proti Mariji, ki je spodaj (Mati Jezusova - sina človeka), njen najvišji aspekt pa je Marija Zofija – Marija ozvezdij, ki ponazarja duhovno dimenzijo bivanja. **Grehe proti Svetemu Duhu ali Višjemu Jazu bomo morali poravnati. Oni namreč ustvarjajo karmo. Torej vsakič, ko ne poslušamo svoj Višji Jaz, poslušamo ego, svoj nižji Jaz, Luciferja v sebi ali svojo, še ne povsem osvobojeno dušo.**

Marija naj bi strla glavo kači - Luciferju, Nadangel Mihael pa naj bi ubil Zmaja – Hudiča ali Satana. Če drži, da je Lucifer skupaj s hudičem ustanovil šolo, kjer bodo Blagoslovili Antikrista, jima bo potrebno s skupnimi močmi preprečiti, da ne bosta ukanila še veliko ljudi.

Začnimo misliti s svojo glavo in če se bomo zmotili, se bomo vsaj na svoj račun. Vem, da je tema zelo težka in čas še kako zahteven, toda pomembno je, da ju razumemo.

Bitk vsekakor ne bomo dobili, vse so že skorajda izgubljene, kar pa seveda ne velja za vojno. Vojno moramo dobiti. Mihael naj bi imel avtoriteto čez vse Vesolje. Obstaja namreč lepa slika o tem, kako je Mihael v jamo, v trezor zaprl Satanove sile skušnjav. Zanj, za Satana namreč, je pomembno človeka omrežiti v matematično - statistične kompjuterske izračune, modele, aksiome, zakonitosti.

Je vse to človeški »genom« ali človek kot celota? Na koncu bomo lahko s prstom pritisnili na gumb za vsoto (genom človeka), ali = je enako, in dobili bomo izračun: **»Vse človeštvo je vendarle podrejeno Satanu.«** In šele takrat ga bo Mihael uspel ustaviti in nas rešiti. Rešil se bo le tisti, ki bo Mihaelu ostal zvest in ostal na dobri strani. Tudi tisti, ki bo zmozel prepoznati, kdo ali kaj se skriva za tremi enakimi črkami – številkami hebrejske abecede www. Tri sestre, šestke ali tri šeste črke v abecedi, torej 3 krat 6 ali 666 pomenijo moči Satana, oziroma treh generalov Antikrista. Kolikokrat na dan, teden, na mesec se priklopljamo nanj, na njegove moči skušnjav (veljam, kolikor imam, verjamem le v tisto, kar je znanstveno, dokazljivo, ponovljivo,...).

ČAS JE ŽE, DA SE PREBUDIMO!

Pogum, hrabrost za zmago in prave misli nam omogoča nekoč Nadangel, danes Arhaj Mihael, moči zaupanja, da bomo vse to zmogli, pa nam prinaša Marija.

Le brez strahu, saj v trenutku, ko nas je strah, že vstopa v nas del hudiča, Satana ali Ahrimana.

Kot pravi Irena vidimo se čez en mesec, ko bomo govorili o **eterskem obroču Zemlje, o boju med Dobrim in Zlim, ki se ravno sedaj odvija, mi pa smo prava refleksija ali zrcalna slika tega dogajanja.**

Še kakšno vprašanje? »Kako se obnašati pri Sveti Maši, je morda bolje, da k Sveti Maši niti ne gremo?«

Odgovor: Pri Daritvi, ko se prekrižamo in ko se kruh in vino spreminjata v Kristusovo Telo in Kri, se dogaja marsikaj dobrega in lahko prejmemo ogromno moči, Milosti. Sveta Maša je kot nekakšna slalomska tekma, zato moramo znati vedno zadržati prave in resnične misli, čutenja in dejanja. Določene misli sprejmimo, določenih pa ne.

*Vprašanje: **Kaj pa Blagoslavljeni v imenu Kristusa?***

Odgovor: Vedno, ko se nekaj Blagoslavlja, se to počne v Njegovem imenu, še bolje pa je, da za Blagoslov zaprosimo Njega – Sina. Tudi Marija je Bitje, in zatorej ni Stvarnik, zato Blagoslavlja le Kristus.

»Kaj pa globalizacija«, se je glasilo naslednje vprašanje.

Odgovor: **»Globalizacija je zločin proti Kristusu**, izvajana pa je na koži ljudi, skozi interese fizično-ekonomske logike ali ravni bivanja ter entitet izza vidnega petim čutom zaznavnega. Prava in resnična globalizacija je pretok misli, toda že omenjenih – duhovnih misli. Te globalizacije pa nekateri nočejo.

*Vprašanje: **Neki pater v Jeruzalemu je zapisal, da se bo marsikaj hudega dogajalo v letih od 2010 do 2012.***

Odgovor: Mislimo in skrbimo raje, kaj se bo dogajalo danes, tukaj, leta 2005. To noč lahko celo umremo.

Hvala!

*Avtor predavanja **Enzo Nastati** našega prevoda in vsebinske priredbe ni pregledal, prebral, zato obstaja možnost besednih, idejnih ali strokovnih razlik, nepravilnosti. Za morebitno neskladnost se že vnaprej opravičujemo in prosimo za razumevanje.*

Besedilo ni bilo lektorirano.

<http://projekt-clovek.com/>
05 654 92 45; 041 685 449 Franc Božjak

PROJEKTČLOVEK
Franc Božjak s.p.